

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114220200
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114220200.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému U. I., trvale bytom U. P., B. XX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpené JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 11 826,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 15C 272/2014 - 52 zo dňa 28.11.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil, aby sa konania popri žalovanom ako vedľajší účastník zúčastnilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 11 826,75 Eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 04.08.2014 oznámilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Súd dňa 06.10.2014 oznámil žalobcovi a žalovanému vstup vedľajšieho účastníka do konania a zároveň vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí, pričom žalovaný na výzvu súdu nereagoval. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 20.10.2014 vzniesol námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v skrátanom konaní.

Následne súd citoval ust. § 93 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku, § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že predpokladom účasti občianskeho združenia, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, v konaní ako vedľajšieho účastníka je, aby konanie vo svojom predmete poskytovalo priestor na ochranu spotrebiteľského práva bez ohľadu na to, či sa jedná o spotrebiteľskú vec individuálnu alebo sa týka skupiny spotrebiteľov. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť koho si v konaní neželá. Aj keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas alebo nesúhlas s jeho vstupom do konania. V danom prípade absentuje výslovný nesúhlas žalovaného, pričom táto skutočnosť nebráni naplneniu samotného účelu účasti vedľajšieho účastníka. Zároveň súd uviedol, že vec sa prejednáva v neskrátanom konaní, hoci žalobca namietal prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka iba v skrátanom konaní.

V zákone stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že vedľajší účastník sa na základe nie celkom jednoznačného zákona č. 122/2013 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len zákon č. 122/2013 Z.z.) dostáva k údajom o prebiehajúcich súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, čím sú mu sprístupnené veľmi citlivé osobné údaje týkajúce sa účastníka konania. Tieto osobné údaje vedľajší účastník získava len na základe vstupu do súdneho konania bez ohľadu na stanovisko účastníka konania, ktorého sa osobné údaje týkajú. Vzhľadom na uvedené žalobca zastával názor, že súd by mal vyzvať žalovaného ako účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník do konania vstúpiť, na vyjadrenie súhlasu s týmto vstupom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 151/2007, v zmysle ktorého predpokladom vedľajšieho účastníctva je súhlas žalovaného s tým, aby niekto na jeho strane vystupoval ako vedľajší účastník. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd neprípustí vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Vedľajší účastník, ani žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Následne žalobca podaním zo dňa 28.01.2015 namietal neprípustnosť vedľajšieho účastníka v konaní z dôvodu chýbajúceho súhlasu žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa § 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil sice správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj odôvodnením napadnutého uznesenia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ pripustil vedľajšie účastníctvo Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov do konania na strane žalovaného. Namietané nesprávne právne posúdenie nebolo opodstatnené. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolacím námietkam žalobcu však považuje za potrebné doplniť ďalšie dôvody na potvrdenie správnosti uznesenia súdu prvého stupňa.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Ustanovenie § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa nevyžadovalo preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Cieľom navrhovanej úpravy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti v záujme ochrany tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku sporu. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne.

Smernica Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13 EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa, ako tie ktoré sú stanovené v smernici.

Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní. Občiansky súdny poriadok účinný do 31.12.2014 v ustanovení § 93 a ani v iných ustanoveniach neupravoval, aby podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania mal byť výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať. Žalovaný oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania prevzal a doposiaľ žiaden nesúhlas s jeho vstupom do konania nevyslovil.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014, do konania mohol vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania bola obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak mohol vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončilo. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Ak Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 v prípade vedľajšieho účastníka ako združenia na ochranu spotrebiteľa nevyžadoval preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu a jeho vstup do konania nepodmieňoval výslovným súhlasom zo strany žalovaného, bolo pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania vhodným prostriedkom pre dosiahnutie toho, aby žalovaný ako spotrebiteľ mohol účinnejšie brániť svoje práva vyplývajúce z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy.

Pokiaľ ide o námietku, že vedľajší účastník sa pri vstupe do konania dostáva do kontaktu s osobnými údajmi účastníka konania, ktoré sú chránené Ústavou SR a zákonom č. 122/2013 Z.z. je potrebné konštatovať, že tieto námietky nie sú právne významné. Právne významným je v danom prípade ustanovenie § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré poskytuje občianskemu združeniu, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, zákonnú licenciu na vstup do občianskeho súdneho konania práve za účelom ochrany záujmov spotrebiteľov. Táto okolnosť - vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa súvisí aj s tým, že vedľajší účastník sa oboznamuje s tým, kto je účastníkom na strane žalovaného, čo je predmetom konania, prípadne aj s istými osobnými údajmi účastníka (meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a podobne). Nemožno však konštatovať, že by táto okolnosť sprístupnenia osobných údajov bola porušením zákona č. 122/2013 Z.z., prípadne žalobcom udávaného článku 19 ods. 2, 3 Ústavy SR, v prípade ak Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 2 takýto vstup a pôsobenie vedľajšieho účastníka výslovne umožňuje.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2014 zo dňa 29.01.2014, ktorým Ústavný súd SR odmietol návrh Okresného súdu Brezno na začatie konania

o súlade § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR z dôvodu jeho zjavnej neopodstatnenosti. Ústavný súd SR nepovažoval ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou (platným zákonom č. 122/2013 Z.z.). Ústavný súd SR zároveň pripomenul aj záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce z práva Európskej únie, konkrétne Smernice Rady č. 93/13/EHS, v úvodnej časti, ktorej Rada Európskych spoločenstiev deklaruje, že osoby a organizácie, ktoré majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať prostriedky na podanie podnetu na začatie postupov týkajúcich sa zmluvných podmienok navrhovaných pre všeobecné uplatňovanie v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi a najmä nekalých podmienok buď pred súdom alebo s právnym orgánom príslušným na rozhodnutie o sťažnosti alebo na podanie návrhu na začatie príslušných súdnych konaní.

Vo vzťahu k rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukázal v podanom odvolaní žalobca, odvolací súd uvádza, že tieto nemajú charakter ustálenej judikatúry. Jedná sa o rozhodnutia senátov Najvyššieho súdu SR, nie o zjednocovacie stanoviská najvyššieho súdu.

Odvolacie námietky žalobcu preto nemajú vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka v konaní a na jeho účasť a sú bez právneho významu vo vzťahu k správny záverom súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku ako správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.